

vena, vyjádřila, ač k tomu odvoláním byl dán dostatečný podnět, není skutkový podklad, že výzva ze dne 7. dubna 1920 st-lce byla dodána 16. dubna 1920, z kterého nař. rozhodnutí vychází, dostatečně vyšetřen a zjištěn, pročež bylo uznáno dle § 6 zák. o ss.

Č. 2662.

Pozemková reforma — Trestní právo policejní (Podkarp. Rus): * Neznalost nařízení o soupisu zabraných statků neomlouvá nešetření soupisové povinnosti; okolností, že ve vzorech soupisů není uvedena vedle ostatních částí republiky čsl. také Podkarpatská Rus, nevylučuje účinnost nařízení o soupisu na Podk. Rusi.

(Nález ze dne 19. září 1923 č. 15.486.)

Prejudikatura: Boh. 1973 adm.

Věc:: Helena Sz. proti županu města Košic a župy Abaujturňanské o přestupek nesplnění soupisové povinnosti.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Trestním nálezem policejního ředitelství v Košicích byla st-lka uznána vinnou přestupkem § 2 zákona z 16. dubna 1919 č. 215 Sb. a § 2 vl. nař. z 9. ledna 1920 č. 61 Sb. a odsouzena k trestu.

Odvolání nebylo vyhověno co do výroku o vině, pokuta však snížena na Kč 2000.

Ve stížnosti namítá st-lka, že 1. nevěděla o soupisové povinnosti v Podkarpatské Rusi, neboť bydlí stále v Košicích, 2. majetek její v době vyhlášení cit. vl. nař. ležel na území, které nepatřilo ještě čsl. republice, neboť vzory E a F připojené k onomu vl. nař. obsahují pouze jména Čech, Moravy, Slezska a Slovenska a nikoliv též Podkarpatské Rusi, 3. následkem stáří a choroby nebyla schopna, aby zadost učinila soupisové povinnosti i kdyby o ní byla věděla, 4. dostavila se k hlavnímu služnému v T. a k obvodové úřadovně v Užhorodě, aby učinila zadost soupisové povinnosti, kdež odevzdala data týkající se jejího majetku a byla toho mínění, že vyhověla povinnosti, 5. za takového stavu věci nemůže býti řeči o zúmýslnosti neb nedbalosti, jediných to předpokladech trestnosti, 6. žal. úřad porušil ustanovení § 57 nař. č. 65000/1909, když okolnosti ony a důkazy nechal nepovšimnuty, obmeziv se přesně na návrh pozemkového úřadu....

Rozhoduje o stížnosti veeden byl nss těmito úvahami:

Ad 1. a 2. Již v nálezu Boh. 1973 adm. vysloven a odůvodněn byl právní názor, že vl. nař. z 9. ledna 1920 č. 61 Sb. stanovící soupisovou povinnost má účinnost v celém území státu čsl. a že zejména se vztahuje také na Podkarpatskou Rus....

ad 3. Námitkou tou neuplatňuje st-lka nijak okolnosti, jež by jí absolutně znemožnily, aby dostála svému závazku v příčině včasného podání soupisu, když ani netvrdí, že by jí bylo bývalo v tom vůbec zabráněno.

ad 4. a 5. Dle § 5 cit. nař. dlužno předložiti soupisy poz. úřadu; § 6 ustanovuje pak, z čeho soupis se skládá a nařizuje, aby také

pozdější změny soupisem přihlášeného stavu majetku pozemkového byly oznámeny poz. úřadu. Z předpisů těchto jest zřejmo, že povinnosti soupisové jest vyhověno jen tehdy, když soupis vyhotovený řádně dle vzorů připojených k cit. nařízení byl podán u příslušného stpú.

§ 9 cit. nař. ohrožuje trestem již pouhé nesplnění soupisové povinnosti ve lhůtě nařízením stanovené, stačí tedy k založení skutkové podstaty činu již pouhý fakt, že st-lka povinnosti včas nevyhověla, netřeba ke skutkové podstatě zlého úmyslu, takže trestu podléhá již pouhé neuposlechnutí.

Nepopírá-li st-lka, že nepodala soupisu u stpú ve lhůtě stanovené § 5 cit. nařízení, jsou námitky pod č. 4 a 5 uplatňované, jak dovozeno, bezdůvodné.

ad 6. Ježto šlo o okolnosti vesměs nerozhodné, nemůže jejich opomenuté vyšetření zakládati vytýkané vady neúplnosti řízení a porušení předpisu zákonného

Bylo tudíž stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou ve všech směrech.

Č. 2663.

Pozemková reforma: Stát. pozemkový úřad jest oprávněn požadovati na vlastníku zabrané půdy různé výkazy a údaje o majetku tom v předloženém soupise neobsažené, jen pokud jich potřebuje k vyšetření a uvedení v patrnost majetku zmíněného, k provedení soupisu a zpracování katastru zaměšinců na majetku tom a k řádnému výkonu dozoru na něm.

(Nález ze dne 19. září 1923 č. 15.561.)

Prejudikatura: Boh. 2490 adm.

Č. 2664.

Pozemková reforma: Osoba hospodařící na zabraném majetku pozemkovém nemá vůči stát. pozemkovému úřadu právního nároku na to, aby tento úřad, vede-li si vnucený pachtýř liknavě při obdělávání půdy do vnuceného pachtu dané, půdu tu pachtýři odňal a přidělil osobě jiné.

(Nález ze dne 19. září 1923 č. 15.601.)

V ě c: Firma »Cukrovar bratří M.« v U. O. proti státnímu pozemkovému úřadu v Praze o přiděl půdy do vnuceného pachtu.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Rozhodnutím z 1. února 1921 uložil žal. úřad st-li, aby přenechal legionářům z obce N. do vnuceného pachtu 45 měr půdy, a to zatím z pozemku »Dolní pole«. Zároveň podotkl úřad, že vyzývá osp-ou, aby odňala půdu oněm vnuceným pachtýřům, kteří na přidělené jim půdě špatně hospodaří, a v případě, že tímto způsobem získáno bude dosti půdy pro krytí potřeby legionářů, aby tuto drobným pachtýřům odňatou půdu přidělila legionářům na výměnu za pozemek »Dolní pole«.